

קנין. הלכות שבנים פ"ז

ח ומרחיקין את הבתול מן וכו'. עד הו"ל והחזיק בה שם משנה. וממ"ש המחבר הו"ל והחזיק בה נראה שכוון שהחזיק במזוהלה נקנה לו מקום חזירו שרץ להחזיק ארבע אמות כדי שיוכל לזקוף הסולם ויש לו להקשות מן הסוגיא שהנחית למעלה פ"ח שאומרת שיוכל לבנות מחמיה חוץ ממזוהלה של בנין מפני רעת הבתול. ויש למחך דבנין שמחמיה אינו מעכב על הסולם אבל סמון לה מעכב אלא א"כ הרחיק. ומ"מ חלקו עליו ואמרו דדוקא בשהחזיק שלש שנים לתקן המזוהלה שלו דרך חזרו של חזירו אי נמי במשנה בפירוש וממך כך נרץ להחזיק כותלו משם ארבע אמות אבל במחזיק במזוהלה אפילו כמה אינו ממוחק לתקנה מזל חזרו של זה שלא הוחזק אלא לשפית מימיו אבל לתקנה ולזקוף מזל חזרו של זה לא אה הסולם לא אלו דבריהם

ו"ל והרשב"א כתב בסוף ימיו שהדין בדברי רבנו דמזוהלה חוקה לעצמה לכל חיקונה דלי לא מתקן לה גם היא אינה מקלחם וחוקת מים אין כאן הא למה"ד לחלון העשוי לאורה שהיא ראייה להרחקת כותל ארבע אמות בחזר חזירו ומזוהלה גם כן להרחקת ד' אמות ע"כ:

ט ראובן שהיה בותלו סמוך לבתול שמעון וכו'. על מ"ש מגיד משנה ומירלו שלא היה אלא כמין גם כתב המגיה בגמרא שלנו לא נמנע מירוק זה רק שמוסיף רבא על המשנה ונפל עכ"ל:

ז ראובן שהיה בותלו סמוך לבתול שמעון וכו'. על מ"ש מגיד משנה ומירלו שלא היה אלא כמין גם כתב המגיה בגמרא שלנו לא נמנע מירוק זה רק שמוסיף רבא על המשנה ונפל עכ"ל:

ח ראובן שהיה בותלו סמוך לבתול שמעון וכו'. על מ"ש מגיד משנה ומירלו שלא היה אלא כמין גם כתב המגיה בגמרא שלנו לא נמנע מירוק זה רק שמוסיף רבא על המשנה ונפל עכ"ל:

ט ראובן שהיה בותלו סמוך לבתול שמעון וכו'. על מ"ש מגיד משנה ומירלו שלא היה אלא כמין גם כתב המגיה בגמרא שלנו לא נמנע מירוק זה רק שמוסיף רבא על המשנה ונפל עכ"ל:

הסולם ותעלה לשובך ותאכל הגוזלות: ח ומרחיקין את הבתול מן המזוהלה של חזירו ארבע אמות כדי שיהיה מקום לבעל המזוהלה לזקוף וד'סולם ולתקן מזוהלה שלו הו"ל והחזיק בה: ט ראובן שהיה בותלו סמוך לבתול שמעון וכו'. על מ"ש מגיד משנה ומירלו שלא היה אלא כמין גם כתב המגיה בגמרא שלנו לא נמנע מירוק זה רק שמוסיף רבא על המשנה ונפל עכ"ל:

השגת הראב"ד
 *ראובן שהיה בותלו סמוך לבתול שמעון וכו' ונתחזק הארין. א"א לא מחזור לענין הגמרא שאם ראובן סמך לשמעון כמין גם דהיינו מן הדל אמאי אקשי בגמרא וקמא היכי סמך והלא מן הדל ליכא משום דושהא כדאיתא בשמעתא עכ"ל:

כדי שיהיה המקום בין שני

השגת הראב"ד
 *בר"א בבית גינה וכו' עד חזוק הארין. א"א סברא יפה היא עכ"ל:

וכן אם לא היה באורך כותל שמעון שבונה כנגדו ארבע אמות אינו מרחיק אע"פ שמונע הרגל מלהלך שם. שהכותל שהוא פחות מארבע אמות אינו צריך חזוק הארין:

מי

א טור שם בשם רבנו וע"ש שכתב על דברי רבנו ולא נראה: ב טור שם וע"ש שכתב דברי רבנו ומיישב היעז שם:

לפי שטעם זו. ומ"מ שטעם אחרות נאמרו בפירוש המשנה והגמרא. ויש מקשים כמה נשמע בדבר ראובן לשמעון בהרחקה זו ופירשו שהמשנה היא דוקא לזקוף מן המקל דבסתמא נשמע בדבר לו ארבע אמות קרקע חוץ לבתולו לדושה וחזירו הלוך מן המקל נרץ להחזיק ארבע אמות שכבר נשמע בדבר לו ע"כ: בר"א בבית גינה וכו'. מפירוש שם. ופירוש בבית גינה אפילו בעיר ישנה מרחיק ופירוש"י ו"ל כותל גינה מפני שאין דשין אותה מצפנים לריכה דשה מצפון: וכן אם לא היה באורך כותל שמעון וכו'. זה לא מלאמי מצורא ובהשגות א"א סברא יפה היא עכ"ל:

מי

לחם משנה

גרים בגמרא כמו בספרים שלנו שכתבו בחיורא דרבא הכי קמני מי שהיה בותלו סמוך לבתול חזירו דחוק ארבע אמות ונפל לא יסמון לו כותל אחר וכו' אלא הכי גרים בחיורא דרבא ה"ק מי שהיה בותלו סמוך לבתול חזירו כמין גם לא יסמון לו כותל אחר וכו'. והמקשה שהקשה וקמא היכי סמך היה סבור שהיה בניו כנגד כותל חזירו ומירך דלא היו אלא מן הדל ומ"מ קשה למה נקט המשנה שהיה לו כותל סמוך מן הדל לימא שבה לסמוך כנגד חזירו כותל אחד שירחיק ארבע אמות בשלמא לפי מ"ש ה"ה ו"ל בשם ג' מייגאש ו"ל דאפילו מכותל נרץ להחזיק טוואא ששמעין במאי דנקט כמין גם דס"ד אמרנא דלא ירחיק אלא מכותל חזירו דוקא אבל מכותלו לא איכפת לן קמ"ל דאפילו מנגד כותלו ירחיק כדי שהיה המקום מפולס ויכולו לעבור אל לבניו ו"ל דלא ס"ל הך קשה ואם נאמר דרבנו ו"ל סובר דוקא ככה"ג שהיה סמוך לו מן הדל ועשה בל לסמוך אחרת כנגד נרץ להחזיק ארבע אמות דכיון דיש לו שם כותל אחר היו זה כמין בית ולכן נרץ הרחקה אבל כשהוא מפולס אע"פ שלא יהיה מרחוק ארבע אמות אלא המקום ר"ל קמ"ל די כיון שהוא מפולס יעברו ויהי הוא מדוקדק בלשונם שכתב עד שיעשה השלש אמות כמין כיון כלומר ומש"ה צענין הרחקה ארבע אמות והיה מדוקדק ג"כ לזון הטור ו"ל שכתב בסמך קני"ה ולהרמב"ם ו"ל בזה דרך אחרת כלומר דרך אחרת צענין הדין דהוא סובר דדוקא כמין גם צענין הרחקה ארבע אמות אבל אי לא לא דלי מאי דקאמר הרמב"ם ו"ל כמין גם לאו דוקא אלא לעולם צענין הרחקה ארבע אמות לא ימיישז יפה לזון הטור ו"ל דקאמר ולהרמב"ם ו"ל בזה דרך אחרת דצענין הדין הכל שזה אלא ר"ל דרך אחרת בפירוש ההלכה ומאי נפקא מניה לענין דינא ולא היה לו לעורר לכותבו וכפי מ"ש אמי שפיר. אבל קשה עובא דא"כ מאי פריך בגמרא

הנהגות מיימוניות

בבית של אבנים נמי מיידי ע"כ: ח [ד] בשמכר או נתן לו זקפת סולם בחצרו איירי וקמ"ל מונח" דבעי ד' אמות תוס': ב [ה] בגמרא פריך וקמא היכי סמך וכו' עד אלא אמר רבא ה"ק מי שהיה בותלו סמוך לבתול חזירו ונפל לא יסמון לו כותל אחר וא"ת והא רבא אמר לעיל הבא לסמוך בצד המצר אינו סומך ועדיין תקשי קמא היכי סמך ואפילו לפר"ח ור"ת דפ' הדר ביה רבא ולא אמר לסמוך אלא דוקא בור בדלעיל בסמוך מ"מ קשה לעיל כי פריך ממשנה וירק אמאי לא פריך מהא מתני' דהבא שהיא מוקדמת לאותה משנה ונראה לפרש דלא אמר רבא לסמוך אלא מילתא דמניה גופה אתי החזק אבל הבא הבתול אינו מוקד בלום אלא שגורם למנוע דושהא ולפ"כ"א דמשמע דושהא א"צ להרחיק אלא בלוקח או ביושר שהיוק הראשון בדושהא וכן לענין הלכות אם הוא לוקח או ביושר השני מרחיק ואם לאו לא כל כמיניה של ראשון לפתור הלכות דהתנן לא יפתח אדם חלונות לחצר השותפין ואם שביל של רבים כפופים שאינו יכול לאסור הפתוחה עליו מ"מ אין להם זה על זה כלום לענין האפילה ואם עשה הראשון חלונות א"א לו להבדיל השני להרחיק את בתלו שלא יאפיל וכן השני א"א לו להבדיל הראשון לעשות חצי התרחקה בשביל שלאחר זמן יעשה גם הוא חלונות דמדינתן אורח לדושהא דלמה יתן לו באורה שבאה מאורה שלו הלא אין לו באור חזירו כלום ואין זה דומה למיזק חזירו בקרקע שלו כגון חדרל ומשנה ובצלים דלעיל דאין לו חזק אלא מונע האורה מלבא שם וזה אין לו בה אלא א"כ החזיק בה כגון לוקח וירוש ועיקר ע"כ בתוספות ועוד האריכו ע"כ: [ו] אר"ת דבית לגבי דושהא כמינה לפי שנותנין מכות וכלים אצל הבתול ותרע מודאל משני תלמודא אדא דפריך טעמא כדי שלא יאפיל אבל משום דושהא לא ולא קמשני הבא בעיר ישנה ועוד תיזן ר"י בע"א ע"ש: * [ז] ענין שם בפסיקא דה"ש דף ק"צ:

של שמעון סמוך לו

